

[Socialministeren.]

mer uden at komme sagen stort nærmere, men jeg har blot villet gøre disse få bemærkninger. Jeg vil dog gerne understrege, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at ingen må have den opfattelse, at jeg afviser at være medvirkende til at hjælpe kvinder og børn yderligere. Jeg sagde tværtimod i mit første indlæg, at jeg gerne ville prøve på, om der skulle kunne findes vej frem til et forslag, som jeg kunne få hele rigsdagens tilslutning til — hvad jeg håber.

Viola Nørlov: Da der af de øvrige partiers ordførere er ytret ønske om at få lovforslaget i udvalg, vil jeg på mit partis vegne sige, at vi intet har at indvende derimod. Jeg kunne have lyst til med det samme at sige en del om det, der har været fremme angående svangerskabslovgivningen, men jeg skal dog afstå herfra, fordi jeg mener, det rigtige tidspunkt dertil bliver, når et sådant lovforslag til sin tid kommer frem på rigsdagens bord.

Inger Gautier Schmit: Jeg har kun en kort bemærkning til den ærede ordfører for det kommunistiske parti (Petra Petersen). Det ærede medlem var ked af, at det ærede medlems parti ikke var repræsenteret i svangerskabskommissionen — det har jeg selvfølgelig ikke noget ansvar for; det må være justitsministeren, der bærer ansvaret derfor —, men jeg vil sige, at selvom det kommunistiske parti ikke er repræsenteret, er jeg ganske vis på, at de synspunkter, den kommunistiske gruppe ønsker fremmet, i høj grad er repræsenteret i svangerskabskommissionen. Hvis jeg skulle udtale min bedømmelse af denne kommissions sammensætning, måtte den gå ud på, at kommissionen i høj grad har slagside netop til interesser, som den kommunistiske gruppe har i denne sag, idet jeg med mit kendskab til de pågældende personer i kommissionen kan se, at der er meget stærke kræfter i retning af at fremme den sociale indikation.

Nu udtalte den højtærede minister for et øjeblik siden, at han var ganske vis på, at landstingets formand i det store og hele havde synspunkter tilfælles med det ærede medlem, der talte for det kommunistiske parti. Jeg kan kun holde mig til de udtalelser, hr. Steincke fremkom med i „Berlingske

ske Tidende“ forleden dag, hvor han ganske klart siger, at han ikke kan gå med til social indikation som sådan.

Det ærede medlem fru Petra Petersen sagde, at hr. Steincke ikke var nogen helt almindelig person. Det skal jeg understrege, og det kan jeg forsåvidt godt gå med til at erkende. Der kan ligge en ganske overordentlig stor kompliment i en sådan udtalelse, idet dette ikke at være nogen helt almindelig person kan være noget overordentlig udmærket og fremtrædende, og hr. Steincke har i de mange år, han har virket som politiker, ved adskillige lejligheder vist, at han virkelig har ganske særlige og overordentlige egenskaber. Når nu landstingets formand bliver formand for denne kommission og altså skal sidde og lede dette arbejde i en kommission, hvor der altså faktisk er adskillige mennesker, som ønsker langt mere vidtgående foranstaltninger end formanden, vil jeg ønske hr. Steincke en meget bred ryg til at kunne dæmme op for de meget vidtgående krav og ønsker, som man bl. a. også fra kommunistisk side vil fremkomme med, således at kommissionens arbejde må føre til et resultat, der vil blive til virkelig gavn for det danske folk og de danske kvinder. Jeg tænker her på, at man selvfølgelig i den kommission i høj grad må optage drøftelsen af, hvilke midler der må stilles til rådighed, for at disse sørgelige og kriminelle handlinger, som kvinder foretager, kan forhindres, således at man kan undgå en vidtgående social indikation.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, der henviste til forskellige småforbedringer og smålapperier i sociallovgivningen — hvad socialministeren så ofte har gjort —, at det jo ikke har hjulpet; det er en kendsgerning. Antallet af de illegale aborter er stadigvæk tiltagende. Man kan bare gå ud på hospitalerne og se, hvordan disse kvinder ligger på rad og række, som det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit sagde. Det var ganske vist ugifte, men det gælder også de gifte; de ligger på rad og række, og antallet er stadigvæk tiltagende.

Den højtærede socialminister henviste igen til lovgivningen om arbejderbeskyttelse. Men jeg vil gerne spørge: Hvad med de kvin-